

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม รายวิชา หน้าที่พลเมือง 2 รหัสวิชา ส31103
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 เวลาเรียน 1.0 หน่วย (2 ชั่วโมง/สัปดาห์)
ชื่อหน่วยที่ 1 เรื่อง กฎหมายกับชีวิตประจำวัน
ชื่อแผน กฎหมายแฝงในชีวิตประจำวัน เวลาเรียน 4 ชั่วโมง
ผู้สอน ครูกิมพล เหมภูมิ โรงเรียนวัชรวิทยา
สอนระหว่างวันที่ 8 พฤศจิกายน - 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2566

1.สาระสำคัญ/ความกิดรวบยอด

กฎหมายแฝง เป็นกฎหมายเอกชนว่าด้วยเรื่องสิทธิ หน้าที่ และความสัมพันธ์ ระหว่างเอกชน ต่อเอกชน ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย กฎหมายแฝงของไทยบัญญัติในรูปของประมวลกฎหมายร่วมกับ กฎหมายพาณิชย์ รวมเรียกว่า กฎหมายแฝงและพาณิชย์

2.มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ส 2.1 เข้าใจและปฏิบัติตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่ดีงามและ ชำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคม โลกอย่างสันติสุข

3.ตัวชี้วัด

ส 2.1 ม.4-6/1 วิเคราะห์และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเองครอบครัว

4. จุดประสงค์การเรียนรู้สู่ตัวชี้วัด

- 4.1 อธิบายความสำคัญของกฎหมาย
- 4.2 อธิบายกฎหมายแฝงเกี่ยวกับนิติกรรมและสัญญา
- 4.3 วิเคราะห์ และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเองครอบครัวชุมชน

5.สาระการเรียนรู้

สาระกาเรียนรู้แกนกลาง

- กฎหมายแฝงเกี่ยวกับนิติกรรมสัญญา เช่น ซื้อขาย ขายฝาก เช่าทรัพย์ เช่าซื้อ กู้ยืมเงิน จำนำ จำนอง

6.สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- จุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านสมรรถนะ
- ทักษะการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

จุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านคุณลักษณะ

1. คุณลักษณะใฝ่เรียนรู้
2. คุณลักษณะซื่อสัตย์สุจริต

8. ชิ้นงาน/ภาระงาน

- 8.1 แบบทดสอบก่อนเรียน
- 8.2 แบบฝึกหัดที่ 4.1 เรื่อง ความหมายของนิติกรรมสัญญา โดยใช้ โปรแกรม KAHOOT!
- 8.3 แบบฝึกหัดที่ 4.2 เรื่อง หลักการกระทำสัญญาต่างๆ โดยใช้ โปรแกรม KAHOOT!

9. การวัดและประเมินผล

9.1 การประเมินระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชิ้นงาน / ภาระงาน	วิธีการประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
แบบทดสอบก่อนเรียน	ตรวจแบบทดสอบ	แบบทดสอบก่อนเรียน	-
แบบฝึกหัดที่ 4.1	ทำแบบทดสอบ	โปรแกรม KAHOOT!	ผ่านร้อยละ 80
แบบฝึกหัดที่ 4.2	ทำแบบทดสอบ	โปรแกรม KAHOOT!	ผ่านร้อยละ 80

9.2 การประเมินเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้

-

10. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นสำรวจความรู้พื้นฐาน/เตรียมความพร้อม

1. แจกตัวชี้วัดช่วงชั้นและสาระการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบดังนี้
 - 1.1 กฎหมายแพ่งเกี่ยวกับนิติกรรมสัญญา
 - 1.2 หลักการกระทำสัญญาต่างๆ
2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้(กระบวนการเรียนรู้ 5 STEPs)

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นตอนที่ 1 การเรียนรู้ตั้งคำถาม หรือขั้นตั้งคำถาม

1. สนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของกฎหมาย(เงื่อนไขความรู้)
2. ตั้งคำถามเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของกฎหมายดังนี้
 - 2.1 กฎหมายแพ่งหมายถึงอะไร
 - 2.2 กฎหมายแพ่งมีความสำคัญอย่างไรบ้าง

2.3 นิติกรรมใดที่นักเรียนทำได้บ้าง

3. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามแล้วครูอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 2 การเรียนรู้แสวงหาสารสนเทศ

4. นักเรียนศึกษาค้นคว้าเรื่องความหมายของนิติกรรมสัญญา จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และศึกษาจากใบความรู้ที่ 1.1 เรื่องนิติกรรมสัญญา

ขั้นตอนที่ 3 การเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้

5. ครูแจ้งหัวข้อ วัตถุประสงค์ และรูปแบบการอภิปรายให้นักเรียนทราบ โดยเขียนลงบนกระดานหรือแผ่นใสให้นักเรียนดูหัวข้ออภิปราย เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของกฎหมายแพ่งเกี่ยวกับนิติกรรมสัญญา

6. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-6 คน โดยแต่ละกลุ่มเลือกประธาน 1 คน เลขานุการกลุ่ม 1 คน เป็นผู้จดบันทึกความคิดเห็นของกลุ่ม (เงื่อนไขคุณธรรม: ความรับผิดชอบ: ความมุ่งมั่น)

7. ให้แต่ละกลุ่มดำเนินการอภิปรายโดยใช้เทคนิคระดมสมอง ตามหัวข้อที่ครูกำหนดขณะที่กลุ่มดำเนินการอภิปรายครูคอยสังเกตและกระตุ้นให้ทุกคนได้แสดงความคิดเห็นให้เต็มที่ (เงื่อนไขคุณธรรม: ความขยัน: ใฝ่เรียนรู้: มุ่งมั่นในการศึกษาและการทำงาน)

8. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปบันทึกผลการอภิปราย (ความมีเหตุผล)

ขั้นตอนที่ 4 การเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร

9. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายต่อที่ประชุมหรือหน้าชั้นเรียน(ความพอประมาณ)

10. ขณะนักเรียนปฏิบัติกิจกรรมให้ครูสังเกตพฤติกรรมในการทำงานและการนำเสนอผลงานของนักเรียนตามแบบประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม

ขั้นตอนที่ 5 การเรียนรู้เพื่อตอบแทนสังคม

11. แนะนำให้นักเรียนจัดป้ายนิเทศเพื่อเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายแพ่งเกี่ยวกับนิติกรรมสัญญา (ความพอประมาณกับงบประมาณ; ความมีเหตุผล; การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

ขั้นสรุปบทเรียน

12. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง ความหมายและความสำคัญของนิติกรรมสัญญา โดยให้นักเรียนสรุปเป็นแผนที่ความคิด(ความพอประมาณกับงบประมาณ; ความมีเหตุผล; การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี; เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม)

13. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ร่วมกันทำแบบฝึกหัดที่ 4.1 เรื่องความหมายและความสำคัญของกฎหมายแพ่ง **โดยใช้โปรแกรม KAHOOT!** (เงื่อนไขความรู้)

1.4 ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความยินดีกับนักเรียนที่ชนะเลิศ

ชั่วโมงที่ 3 (บูรณาการดำรงเศรษฐกิจพอเพียง)

ขั้นสำรวจความรู้พื้นฐาน/เตรียมความพร้อม

1. แจ้งตัวชี้วัดช่วงชั้นและสาระการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบดังนี้

1.1 หลักการกระทำสัญญาต่างๆ

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้(กระบวนการเรียนรู้ 5 STEPs)

ขั้นตอนที่ 1 การเรียนรู้ตั้งคำถาม หรือขั้นตั้งคำถาม

1. ให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 7 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี(เงื่อนไข คุณธรรม;ความขยัน;ใฝ่เรียนรู้;มุ่งมั่นในการศึกษาและทำงาน)

กลุ่มที่ 1 หลักการทำสัญญาซื้อขาย

กลุ่มที่ 2 หลักการทำสัญญาขายฝาก

กลุ่มที่ 3 หลักการทำสัญญาเช่าทรัพย์สิน

กลุ่มที่ 4 หลักการทำสัญญาเช่าซื้อ

กลุ่มที่ 5 หลักการทำสัญญา กู้ยืมเงิน

กลุ่มที่ 6 หลักการทำสัญญาจำนำ

กลุ่มที่ 7 หลักการทำสัญญา จำนอง

ขั้นตอนที่ 2 การเรียนรู้แสวงหาสารสนเทศ

2. ให้นักเรียนศึกษาจากใบความรู้และสื่อทางอินเทอร์เน็ตจากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปราย อธิบายหาข้อสรุปและสรุปอธิบายเชื่อมโยงความรู้(เงื่อนไขความรู้)

3. สรุปอธิบายเนื้อหาให้สอดคล้องกันเหตุการณ์หรือสถานการณ์ในสังคมให้นักเรียนฟัง

4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มวิเคราะห์สรุปและบันทึกผลการวิเคราะห์ จากนั้นรายงานให้เพื่อนๆฟัง แล้วเพื่อนๆร่วมแสดงความคิดเห็น(ความมีเหตุผล)

ขั้นตอนที่ 3 การเรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้

5. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำข้อมูลที่ได้อภิปรายกันในกลุ่มเพื่อหาข้อสรุป(การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

ขั้นตอนที่ 4 การเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร

6.ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าห้องด้วยรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจ (พอประมาณกับงบประมาณ;ความมีเหตุผล;การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี;เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม)

7.คอยแนะนำเพิ่มเติมและสังเกตพฤติกรรมในการทำงานและการนำเสนอผลงานของนักเรียนตามแบบประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม(การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

8.ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม ให้ครูสังเกตพฤติกรรมในการทำงานและการนำเสนอผลงานของนักเรียนตามแบบประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม(พอประมาณกับงบประมาณ;ความมีเหตุผล;การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี)

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นตอนที่ 5 การเรียนรู้เพื่อตอบแทนสังคม

9.ให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน มาจัดทำเป็นแผ่นพับออกเผยแพร่ความรู้(ความพอประมาณกับงบประมาณ;ความมีเหตุผล;การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี;เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม)

ขั้นสรุปบทเรียน

10.ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่องเอกเทศสัญญา โดยให้นักเรียนสรุปเป็นแผนที่ความคิดในการทำสัญญาให้ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง(ความพอประมาณกับงบประมาณ;ความมีเหตุผล;การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี;เงื่อนไขความรู้ และเงื่อนไขคุณธรรม)

11.นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 7.2 เรื่องหลักการทำสัญญาชนิดต่างๆ โดยใช้โปรแกรม KAHOOT! (เงื่อนไขความรู้)

12. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความยินดีกับนักเรียนที่ชนะเลิศ

11. สื่อการเรียนรู้

11.1 หนังสือเรียนวิชาหน้าที่พลเมืองชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

11.2 แบบทดสอบก่อนเรียน

11.3 ใบความรู้ที่ 4.1 เรื่อง ความหมายของนิติกรรมสัญญา

11.4 ใบความรู้ที่ 4.2 เรื่อง หลักการกระทำสัญญาต่างๆ

11.5 แบบฝึกหัดที่ 4.1 เรื่อง ความหมายของนิติกรรมสัญญา

11.6 แบบฝึกหัดที่ 4.2 เรื่อง หลักการกระทำสัญญาต่างๆ

12. แหล่งเรียนรู้

12.1 ห้องสมุดโรงเรียน

12.2 ห้องสมุดกลุ่มสาระสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม

12.3 ห้องสมุดสถาบันอื่นๆ

12.4 <https://sites.google.com/a/wr.ac.th/kunkrupeem/sangkhmwithya>

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้
รายวิชาสังคมศึกษาพื้นฐาน รหัสวิชา ส31103
ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4

ผลการจัดการเรียนรู้ แผนที่การจัดการเรียนรู้ที่ 7
เรื่อง กฎหมายแพ่งในชีวิตประจำวัน
จำนวนผู้เรียน 272 คน

1. ผลการจัดการเรียนรู้

1.1 นักเรียนได้เรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ส่วนตัววัด อธิบายความสำคัญของกฎหมาย อธิบายกฎหมายแพ่งเกี่ยวกับนิติกรรมและสัญญา วิเคราะห์ และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ครอบคร่าว จากการตรวจแบบฝึกหัดที่ 4.1 เรื่อง ความหมายของนิติกรรมสัญญา และ แบบฝึกหัดที่ 4.2 เรื่อง หลักการกระทำสัญญาต่างๆ มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 100

1.2 การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 100

1.3 การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน โดยมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 100

1.4 ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 4.12 คะแนน

เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค Covid-19 การจัดการเรียนการสอนจึงเป็นแบบผสมผสานเน้นการส่งงานออนไลน์มากขึ้น โดยบรรยากาศภาพรวม นักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการจัดกิจกรรม ผลงานนักเรียนแสดงถึงการคิดวิเคราะห์ และเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ปัญหา / อุปสรรค

-

3. ข้อเสนอแนะ

ควรให้นักเรียนหาข่าวเกี่ยวกับกฎหมายแพ่งเพื่อนำมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ลงชื่อ ครูผู้สอน
(นายกิมพล เหมภูมิ)

ใบความรู้ที่ 1.1 เรื่องนิติกรรมสัญญา

1. นิติกรรม คือการใดๆ อันทำลงโดยชอบด้วยกฎหมายและด้วยใจสมัคร มุ่งโดยตรงต่อการผูกนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลเพื่อจะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวนหรือระงับซึ่งสิทธิ (ป.พ.พ.ม. 149)

กล่าวโดยย่อ นิติกรรม คือ การกระทำของบุคคลโดยชอบด้วยกฎหมายและมุ่งต่อผลในกฎหมายที่จะเกิดขึ้นอันได้แก่ การเคลื่อนไหวแห่งสิทธิ มีการก่อสิทธิ เปลี่ยนแปลงสิทธิ โอนสิทธิ สงวนสิทธิและระงับซึ่งสิทธิ เช่น สัญญาซื้อขาย, สัญญากู้เงิน, สัญญาจ้างแรงงาน สัญญาให้และพินัยกรรม เป็นต้น

การแบ่งแยกประเภทของนิติกรรม

1.1 นิติกรรมฝ่ายเดียว ได้แก่ นิติกรรมซึ่งเกิดขึ้นโดยการแสดงเจตนาของบุคคลฝ่ายหนึ่งฝ่ายเดียว และมีผลตามกฎหมาย ซึ่งบางกรณีก็ทำให้ผู้ทำนิติกรรมเสียสิทธิได้ เช่น การก่อตั้งมูลนิธิ คำมั่นโฆษณาจะให้รางวัล การรับสภาพหนี้ การผ่อนเวลาชำระหนี้ให้ลูกหนี้ คำมั่นจะซื้อหรือจะขาย การทำพินัยกรรม การบอกกล่าวบังคับจำนอง เป็นต้น

1.2 นิติกรรมสองฝ่าย (นิติกรรมหลายฝ่าย) ได้แก่ นิติกรรมซึ่งเกิดขึ้นโดยการแสดงเจตนาของบุคคลตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไปและทุกฝ่ายต้องตกลงยินยอมระหว่างกันกล่าวคือฝ่ายหนึ่งแสดงเจตนาทำเป็นคำเสนอ แล้วอีกฝ่ายหนึ่งแสดงเป็นเจตนาเป็นคำสนอง เมื่อคำเสนอและคำสนองถูกต้องตรงกันจึงเกิดมีนิติกรรมสองฝ่ายขึ้นหรือเรียกกันว่า สัญญา เช่น สัญญาซื้อขาย สัญญากู้ยืม สัญญาแลกเปลี่ยน สัญญาขายฝาก จำนอง จำนำ เป็นต้น

2. ความสามารถของบุคคลในการทำนิติกรรมสัญญา

โดยหลักทั่วไป บุคคลย่อมมีความสามารถในการทำนิติกรรมสัญญา แต่มีข้อยกเว้นคือ บุคคลบางประเภทกฎหมายถือว่าห่อนความสามารถในการทำนิติกรรมสัญญา เช่น ผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ และบุคคลล้มละลาย สำหรับผู้เยาว์จะทำนิติกรรมได้ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม (ป.พ.พ.ม.21) เว้นแต่นิติกรรมที่ได้มาซึ่งสิทธิโดยสิ้นเชิงหรือเพื่อให้หลุดพ้นหน้าที่ หรือการที่ต้องทำเองเฉพาะตัวหรือกิจกรรมที่สมแก่ฐานานุรูป และจำเป็นในการเลี้ยงชีพเหล่านี้ผู้เยาว์ทำได้ด้วยตนเองได้ (ป.พ.พ.ม.22,23,24) ส่วนคนไร้ความสามารถต้องอยู่ในความอนุบาลกิจการใดๆ ของคนไร้ความสามารถ ซึ่งแต่งตั้งโดยศาลต้องเป็นผู้ทำเองทั้งสิ้น (ป.พ.พ.ม. 28 วรรคสอง) สำหรับคนเสมือนไร้ความสามารถทำกิจการเองได้ทุกอย่าง เว้นแต่กิจกรรมบางอย่างตาม ป.พ.พ.ม. 34 จะทำได้ต้องได้รับความยินยอมจากผู้พิทักษ์เช่น สัญญา ซื้อขายที่ดิน เป็นต้น

บุคคลล้มละลายจะทำนิติกรรมใดไม่ได้ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ตามคำสั่งศาลเป็นผู้มีอำนาจจัดการแทน

2.1 ผู้มีสิทธิในการทำนิติกรรมสัญญา ปกติแล้ว บุคคลทุกคนต่างมีสิทธิในการทำนิติกรรมสัญญา แต่ยังมีบุคคลบางประเภทเป็นผู้ห่อนความสามารถ กฎหมายจึงต้องเข้าดูแลคุ้มครองบุคคลเหล่านี้ไม่ให้ได้รับความเสียหายในการกำหนดเงื่อนไขในการเข้าทำนิติกรรมของผู้นั้น

2.2 ผู้ห่อนความสามารถในการทำนิติกรรมสัญญา

(1) ผู้เยาว์ คือบุคคลที่ยังมีอายุไม่ครบ 20 ปีบริบูรณ์ การทำนิติกรรมสัญญาใดๆของผู้เยาว์ กฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม คือบิดามารดาหรือผู้ปกครองแล้วแต่กรณีเสียก่อน การทำนิติกรรมสัญญาใดที่ปราศจากความยินยอมกฎหมายเรียกว่าเป็นโมฆะซึ่งอาจถูกบอกล้างภายหลังได้ต่อเมื่ออายุ 20 ปีบริบูรณ์แล้วจึงพ้นจากภาวะเป็นผู้เยาว์และเป็นผู้บรรลุนิติภาวะเป็นผู้เยาว์และเป็นผู้บรรลุนิติภาวะจึงมีความสามารถใช้สิทธิในการทำนิติกรรมสัญญาได้เอง

แม้จะอายุยังไม่ถึง 20 ปีบริบูรณ์ แต่ได้บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรสแล้วก็ย่อมทำนิติกรรมสัญญาได้ตั้งเช่นผู้บรรลุนิติภาวะทุกประการ (การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว (มาตรา 1448))

(2) คนวิกลจริต คือบุคคลที่มีสมองพิการหรือว่าจิตใจไม่ปกติ โดยมีอาการหนักถึงขนาดเสียสติทุกสิ่งทุกอย่าง พุศกันไม่เข้าใจและไม่รู้ว่าอะไรเป็นอะไร

(3) คนไร้ความสามารถ คือ คนวิกลจริตที่ศาลได้มีคำสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถการที่ศาลจะมีคำสั่งให้คนวิกลจริตคนใดเป็นคนไร้ความสามารถนั้น จะต้องมิใช่เสนอเรื่องต่อศาลโดยกฎหมายได้ระบุให้บุคคลดังต่อไปนี้เสนอเรื่อง โดยร้องขอต่อศาลได้ คือสามีหรือภริยาของคนวิกลจริต ผู้สืบสันดานของคนวิกลจริต (ลูก, หลาน, เหลน, ลื้อ) ผู้บุพการีของคนวิกลจริต (บิดา, มารดา, ปู่, ย่า, ตา, ยาย, ทวด) หรือผู้ปกครองหรือผู้พิทักษ์ ผู้ซึ่งปกครองดูแลคนวิกลจริตหรือพนักงานอัยการ (ป.พ.พ. มาตรา 28) เมื่อศาลได้สอบสวนได้ความว่าวิกลจริตจริงก็จะสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถและให้อยู่ในความอนุบาล โดยศาลจะตั้งผู้อนุบาลให้

(4) คนเสมือนไร้ความสามารถ คือบุคคลผู้ใดไม่สามารถจะจัดทำกรงานของตนเองได้ หรือจัดการไปในทางที่อาจจะเสื่อมเสียแก่ทรัพย์สินของตนเอง หรือครอบครัว เพราะ

1. ภายพิการหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
2. ประพฤติสุรุษสุรายเสเพลเป็นอาจิม
3. ดิดสุรายาเมา
4. มีเหตุอื่นใดทำนองเดียวกันนั้น

เมื่อบุคคลผู้หนึ่งผู้ใดดังต่อไปนี้ คือ สามีหรือภริยา ผู้บุพการี หรือผู้สืบสันดาน หรือผู้พิทักษ์หรือผู้ปกครองหรือผู้ซึ่งปกครองดูแลคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือพนักงานอัยการร้องขอต่อศาล ศาลจะสั่งให้บุคคลดังกล่าวเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถและสั่งให้ผู้นั้นอยู่ในความพิทักษ์ก็ได้ (ป.พ.พ. มาตรา 32)

(5) ลูกหนี้ที่ถูกฟ้องเป็นบุคคลล้มละลายตามกฎหมายล้มละลาย เมื่อศาลได้มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ก็ตกเป็นผู้ห่อนความสามารถ กล่าวคือลูกหนี้จะกระทำการใดๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินหรือกิจการของตนไม่ได้ เว้นแต่จะกระทำได้ตามคำสั่งหรือความเห็นชอบของศาล, เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์, ผู้จัดการทรัพย์, หรือที่ประชุมเจ้าหนี้

และเมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของลูกหนี้แล้ว เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์แต่ผู้เดียวที่มีอำนาจในการจัดการและจำหน่ายทรัพย์สินของลูกหนี้ และการกระทำการอื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ เช่น การฟ้องร้อง การต่อสู้คดี การประนีประนอม เป็นต้น

(6) สามีและภริยาเป็นผู้จัดการสินสมรสร่วมกันจึงต้องให้ความยินยอมซึ่งกันและกัน ในการทำสัญญาผูกพันสินสมรส กฎหมายได้วางหลักในเรื่องนี้ไว้ดังนี้

1. มาตรา 1476 สามีและภริยาต้องจัดการสินสมรสร่วมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลอดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนองซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้

(2) ก่อตั้งหรือกระทำให้สิ้นสุดทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งภาระจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์

(3) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี

(4) ให้กู้ยืมเงิน

(5) ให้โดยเสนาหา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานะานุรูปของครอบครัว เพื่อการกุศล เพื่อการสังคม หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา

(6) ประนีประนอมยอมความ

(7) มอบข้อพิพาทให้อนุญาโตตุลาการวินิจฉัย

(8) นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกันต่อเจ้าพนักงานหรือศาล

การจัดการสินสมรสนอกจากกรณีที่ยกมาไว้วรรคหนึ่ง สามีหรือภริยาจัดการได้โดยมิต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง

2. สามีและภริยาจะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1476 ทั้งหมด หรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญาก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1465 และมาตรา 1466 ในกรณีดังกล่าวนี้การจัดการสินสมรสให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรส

ในกรณีที่สัญญาก่อนสมรสระบุการจัดการสินสมรสไว้แต่เพียงบางส่วนของมาตรา 1476 การจัดการสินสมรสนอกจากที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรสให้เป็นไปตามมาตรา 1476 (ป.พ.พ. มาตรา 1476/1)

3. การใดที่สามีหรือภริยากระทำ ซึ่งต้องได้รับความยินยอมร่วมกันและถ้าการนั้นมีกฎหมายบัญญัติให้ทำเป็นหนังสือ หรือให้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ความยินยอมนั้นต้องทำเป็นหนังสือ (ป.พ.พ. มาตรา 1476)

4. การจัดการสินสมรสซึ่งต้องจัดการร่วมกันหรือต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งตามมาตรา 1476 ถ้าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งได้ทำนิติกรรมไปแต่เพียงฝ่ายเดียวหรือโดยปราศจากความยินยอมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งอาจฟ้องให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมนั้นได้ เว้นแต่คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบันแก่นิติกรรมนั้นแล้ว หรือในขณะที่ทำนิติกรรมนั้นบุคคลภายนอกได้กระทำโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทน

การฟ้องให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รู้เหตุอันเป็นมูลให้เพิกถอนหรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่ได้รับนิติกรรมนั้น (ป.พ.พ. มาตรา 1480)

3. นิติกรรมสัญญาต้องไม่ขัดต่อกฎหมาย ไม่เป็นการพ้นวิสัย และต้องไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

การทำนิติกรรมสัญญาใดๆ นอกจากไม่ห่อนความสามารถดังกล่าวในข้อ 2 แล้วจะต้องไม่มีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมาย ไม่เป็นการฝ่าฝืนวิสัย และต้องไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนด้วย (ป.พ.พ. มาตรา 150) ถ้าฝ่าฝืนหลักดังกล่าวนิติกรรมสัญญานั้นก็เป็นโมฆะ กล่าวคือใช้ไม่ได้ไร้ผลบังคับโดยสิ้นเชิง

ที่ว่าเป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมายจะต้องเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน นิติกรรมสัญญานั้นจึงจะเป็นโมฆะ

แต่ถ้านิติกรรมสัญญาเป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมายที่มีไม่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนแล้วก็ไม่ทำให้นิติกรรมสัญญานั้นเป็นโมฆะ ข้อตกลงนั้นใช้บังคับได้ เช่น ป.พ.พ.ม 733 บัญญัติไว้ว่า “ถ้าเอาทรัพย์สินจํานองหลุด และราคาทรัพย์สินนั้นมีประมาณต่ำกว่าจำนวนเงินที่ค้ำชำระกันอยู่ก็ดี หรือถ้าเอาทรัพย์สินซึ่งจํานองออกขายทอดตลาดใช้หนี้ได้เงินจำนวนสุทธิน้อยกว่าจำนวนเงินที่ค้ำชำระกันอยู่นั้นก็ดี เงินยังขาดจำนวนอยู่เท่าใดลูกหนี้ไม่ต้องรับผิดชอบในเงินนั้น” หากคู่สัญญาตกลงกันว่า ถ้าเอาทรัพย์สินที่จํานองออกขายทอดตลาดแล้วได้เงินไม่พอชำระหนี้ลูกหนี้ยังต้องรับผิดชอบในหนี้ที่เหลืออยู่ ข้อตกลงดังกล่าวใช้บังคับได้เพราะศาลฎีกาถือว่า ป.พ.พ.ม 733 มิใช่กฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย

ตัวอย่างที่ 1 ทำสัญญาขายอายุความฟ้องร้องออกไปเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะเพราะขัดต่อ ป.พ.พ.มาตรา 193/11

ตัวอย่างที่ 2 ทำสัญญาจ้างให้คนเหาะหรือให้กระโดดข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ข้อตกลงดังกล่าวเป็นโมฆะ เพราะเป็นการฝ่าฝืนวิสัย

ตัวอย่างที่ 3 ทำสัญญาจ้างให้มือปืนไปยิงคน ข้อตกลงเป็นโมฆะ เพราะขัดต่อกฎหมายและความสงบเรียบร้อย

ตัวอย่างที่ 4 ทำสัญญาจ้างให้ไปทำชู้กับภรรยาของผู้อื่นๆ ข้อตกลงเป็นโมฆะ เพราะขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

4. นิติกรรมสัญญาต้องทำตามแบบ

ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติบังคับให้นิติกรรมสัญญาบางประเภทต้องทำตามแบบ ถ้าฝ่าฝืนไม่ทำตามแบบ การนั้นเป็นโมฆะ (ป.พ.พ. มาตรา 152)

อุทาหรณ์ 1 สัญญาจํานองซึ่งมิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่นั้นเป็นโมฆะ (ป.พ.พ.ม.714)

อุทาหรณ์ 2 ซื้อขายที่ดินโดยมิได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่การซื้อขายนั้นเป็นโมฆะ (ป.พ.พ.ม 456)

4.1 นิติกรรมสัญญาที่ต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียน มีดังนี้

(1) การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์เช่น ที่ดิน บ้าน ซึ่งหมายถึงการซื้อขายเสร็จเด็ดขาด รวมทั้งเรือกำปั่น เรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ หรือรถยนต์ที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป แพและสัตว์พาหนะ ซึ่งเป็นอสังหาริมทรัพย์ชนิดพิเศษ 6 อย่าง (ป.พ.พ.ม. 456)

ถ้าทำสัญญาจะซื้อขายทรัพย์ดังกล่าวใน ป.พ.พ.ม. 456 จะต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ต้องรับผิดชอบ หรือวางประจำหรือชำระหนี้บางส่วนซึ่งจะฟ้องร้องบังคับคดีกันได้

(2) การแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์ชนิดพิเศษดังกล่าวในข้อ 1

(3) การให้ทรัพย์สินดังกล่าวในข้อ 1

(4) การขายฝากอสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์พิเศษดังกล่าวในข้อ 1

(5) การเช่าอสังหาริมทรัพย์ซึ่งมีกำหนดเกินกว่าสามปี หรือกำหนดตลอดอายุของผู้เช่าหรือผู้ให้เช่าต้องทำเป็นหนังสือหรือจดทะเบียนถ้าไม่ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ การเช่านั้นจะฟ้องร้องให้บังคับคดีได้เพียงสามปี (ป.พ.พ. 538)

(6) สัญญาจ้างต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (ป.พ.พ.714)

นิติกรรมสัญญาดังกล่าวใน (1) (2) (3) (4) และ (6) ถ้าไม่ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก็เป็นโมฆะ

4.2 นิติกรรมสัญญาที่ต้องทำเป็นหนังสือหรือมีหลักฐานเป็นหนังสือมีดังนี้

(1) การเช่าอสังหาริมทรัพย์ เช่น เช่าที่ดิน หรือบ้าน ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบ จึงจะฟ้องร้องบังคับคดีกันได้ (ป.พ.พ.ม. 538) หลักฐานที่เป็นหนังสือ เช่น จดหมายที่ผู้ให้เช่ามีไปถึงผู้เช่าตอบตกลงให้เช่าที่ดินหรือบ้านได้ เป็นต้น

(2) สัญญาเช่าซื้อต้องทำเป็นหนังสือ ถ้าไม่ทำก็เป็นโมฆะ (ป.พ.พ.ม.572)

(3) การกู้ยืมเงินเกินกว่าห้าสิบบาทขึ้นไปนั้น ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ยืม จึงจะฟ้องร้องบังคับคดีกันได้ และการนำสืบการใช้เงินในกรณีการกู้ยืมเงินมีหลักฐานเป็นหนังสือจะนำสืบได้ต่อเมื่อมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ยืมมาแสดง หรือเอกสารการกู้ยืมได้ถูกเวนคืนหรือได้แพ่งเพิกถอนลงในเอกสารการกู้ยืมแล้ว (ป.พ.พ.ม.653)

อนึ่ง การกู้ยืมเงินนั้นผู้กู้พึงระวางมิให้เจ้าหนี้โกง โดยเติมตัวเลขลงในช่องจำนวนเงินที่กู้ ทั้งนี้ โดยจะต้องขีดหน้าและหลังด้วยตัวเลขและวงเล็บจำนวนเงินด้วยตัวอักษรไว้ให้ชัดเจน

(4) สัญญาค้ำประกันต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ค้ำประกัน จึงจะฟ้องร้องบังคับคดีได้ (ป.พ.พ.ม.680)

(5) กิจกรรมใดที่กฎหมายบังคับให้ต้องทำเป็นหนังสือ การตั้งตัวแทนเพื่อกิจการอันนั้นก็ต้องทำเป็นหนังสือ เช่น ตั้งตัวแทนไปซื้อขายที่ดิน ดังนี้ต้องทำหนังสือมอบอำนาจ

กิจการที่กฎหมายบังคับให้ต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือ การตั้งตัวแทนเพื่อกิจการนั้นก็ต้องมีหลักฐานเป็นตัวหนังสือด้วย เช่น การตั้งตัวแทนไปกู้ยืมเงินเกินห้าสิบบาทขึ้นไป ก็ต้องมีหลักฐานการตั้งตัวแทนเป็นหนังสือ (ป.พ.พ.ม. 789)

(6) สัญญาประนีประนอมยอมความจะต้องมีหลักฐานลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบจึงจะฟ้องร้องบังคับคดีกันได้ (ป.พ.พ.ม.851)

แบบฝึกหัดที่ 4.1 เรื่อง นิติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมในเนื้อหาเรื่องนิติกรรมสัญญาแล้ว
ตอบคำถามต่อไปนี้

1. การใดๆ อันทำลงโดยชอบด้วยกฎหมายและด้วยใจสมัคร มุ่งโดยตรงต่อการผูกนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่าง
บุคคล หมายถึง

.....

2. โฆษณียะ หมายถึง

.....

.....

3. บุคคลที่สามารถบอกล้างโมฆียกรรมได้ คือ

.....

.....

4. นิติกรรมที่เกิดจากการแสดงเจตนาที่ถูกต้องตรงกันของบุคคลตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไปซึ่งมุ่งจะให้เกิดผล
ผูกพันในทางกฎหมายเรียกว่า

.....

5. การให้สัตยาบัน หมายถึง

.....

.....

เฉลย แบบฝึกหัดที่ 4.1 เรื่อง นิติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาหนังสืออ่านเพิ่มเติมในเนื้อหาเรื่องนิติกรรมสัญญาแล้ว
ตอบคำถามต่อไปนี้

1. การใดๆ อันทำลงโดยชอบด้วยกฎหมายและด้วยใจสมัคร มุ่งโดยตรงต่อการผูกนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่าง
บุคคลหมายถึง

นิติกรรม

2. โฆษิตะ หมายถึง

**นิติกรรมที่มีผลสมบูรณ์อยู่จนกว่าจะถูกบอกล้าง นิติกรรมที่ตกเป็น โฆษิตะเกิดจากความ
บกพร่องในเรื่องความสามารถของผู้ทำนิติกรรม เช่น ผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือน ไร้ความ
สามารถ**

3. บุคคลที่สามารถบอกล้าง โฆษิตกรรมได้คือ

**ผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้เยาว์ซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว ผู้อนุบาลซึ่งศาลสั่งให้เป็นผู้ดูแล
คนไร้ความสามารถ และผู้พิทักษ์ซึ่งศาลสั่งให้เป็นผู้ดูแลคนเสมือน ไร้ความสามารถ**

4. นิติกรรมที่เกิดจากการแสดงเจตนาที่ถูกต้องตรงกันของบุคคลตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไป ที่มุ่งจะให้เกิดผล
ผูกพันในทางกฎหมายเรียกว่า

สัญญา

5. การให้สัตยาบัน หมายถึง

การให้ความยินยอมหรือให้การรับรอง โฆษิตกรรมเพื่อให้มีผลสมบูรณ์ตลอดไป

แบบฝึกหัดที่ 4.2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างให้ได้ความสมบูรณ์ (10 คะแนน)

เกณฑ์การให้คะแนน ตอบคำถามได้ถูกต้องให้ข้อละ 1 คะแนน

1. นิตินกรรม หมายถึง.....

2. การทำพินัยกรรม จัดเป็นนิตินกรรมแบบ

ใด.....

3. นิตินกรรมฝ่ายเดียวคือ.....

4. เด็กชายแดงอายุ 14 ปี 11 เดือน ทำพินัยกรรมยกบ้านให้นางสาวมะลิผลของการทำพินัยกรรมจะเป็นเช่น

ใด.....

5. การรับรองนิตินกรรมที่เป็น โฉมฉายให้มียผลสมบูรณ์เรียก

ว่า.....

6. สัญญาจ้างแรงงาน สัญญากู้ยืมเงินที่มีดอกเบี้ยจัดเป็นนิตินกรรมประเภท

ใด.....

7. การที่จะให้สัตยาบันในนิตินกรรมที่เป็นโฉมฉายนั้นจะกระทำได้อย่างไรเมื่อ

ใด.....

8. นิตินกรรมที่มีแบบจะสมบูรณ์ได้เมื่อ

ใด.....

9. นิตินกรรมที่เป็นโฉมฉายหมาย

ถึง.....

10. นิตินกรรมที่เกิดจากการแสดงเจตนาหลง อำพราง จะมีผลเป็นเช่นไร

.....

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

เฉลยแบบฝึกหัดที่ 1.2

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่างให้ได้ความสมบูรณ์ (10 คะแนน)

เกณฑ์การให้คะแนน ตอบคำถามได้ถูกต้องให้ข้อละ 1 คะแนน

1. นิติกรรม หมายถึง การใดๆอันทำโดยชอบด้วยกฎหมายและด้วยใจสมัคร มุ่งโดยตรงต่อการผูกนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคล เพื่อจะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวนหรือระงับซึ่งสิทธิ
2. การทำพินัยกรรม จัดเป็นนิติกรรมแบบใด **นิติกรรมฝ่ายเดียว**
3. นิติกรรมฝ่ายเดียวคือ **การแสดงเจตนาของบุคคลฝ่ายเดียว เช่น การรับสภาพหนี้ การปลดหนี้**
4. เด็กชายแดงอายุ 14 ปี 11 เดือน ทำพินัยกรรมยกบ้านให้นางสาวมะลิผลของการทำพินัยกรรมจะเป็นเช่นใด **พินัยกรรมตกเป็นโมฆะ**
5. การรับรองนิติกรรมที่เป็น โฆษียะให้มีผลสมบูรณ์เรียกว่า **การให้สัตยาบัน**
6. สัญญาจ้างแรงงาน สัญญากู้ยืมเงินที่มีดอกเบี้ยจัดเป็นนิติกรรมประเภทใด **นิติกรรมที่มีค่าตอบแทน**
7. การที่จะให้สัตยาบันในนิติกรรมที่เป็น โฆษียะนั้นจะกระทำไ้เมื่อใด **ภายหลังที่นิติกรรมที่เป็น โฆษียะเกิดขึ้นแล้ว**
8. นิติกรรมที่มีแบบจะสมบูรณ์ได้เมื่อใด **ทำตามรูปแบบที่กฎหมายกำหนด**
9. นิติกรรมที่เป็น โฆษียะหมายถึง **นิติกรรมที่กระทำลงไปนั้นเสียเปล่าไม่มีผลตามกฎหมาย**
10. นิติกรรมที่เกิดจากการแสดงเจตนาหลง อำพราง จะมีผลเป็นเช่นไร **มีผลเป็น โฆษียะ**

แบบทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน

เรื่องกฎหมายแพ่งเกี่ยวกับนิติกรรมสัญญา

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว

- ลักษณะสำคัญของนิติกรรม คือ
 - การกระทำของบุคคลโดยไม่มีเจตนา
 - เป็นการกระทำทั้งสมัครใจและไม่สมัครใจ
 - ก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวในสิทธิ
 - เป็นการกระทำที่มุ่งให้เกิดผลขึ้นระหว่างบุคคล
- การทำพินัยกรรม เป็นนิติกรรมประเภทใด
 - นิติกรรมฝ่ายเดียว
 - นิติกรรมสองฝ่าย
 - นิติกรรมต่างตอบแทน
 - ไม่จัดเป็นนิติกรรม
- ข้อใดจัดเป็นนิติกรรมที่ไม่มีแบบ
 - สัญญาเช่าซื้อ
 - สัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์
 - สัญญากู้ยืมเงินที่มีการคิดดอกเบี้ย
 - สัญญาจ้างแรงงาน
- สัญญาต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
 - สัญญาเช่าซื้อ
 - สัญญาซื้อขายอสังหาริมทรัพย์
 - สัญญาจ้างแรงงาน
 - สัญญากู้ยืมเงินที่มีการคิดดอกเบี้ย
- คำว่า “โมฆะกรรม” หมายถึง
 - ความไม่สมบูรณ์ของนิติกรรม
 - เป็นการทำนิติกรรมที่ไม่ถูกต้อง
 - นิติกรรมใดหรือการกระทำใดที่กระทำลงไปนั้นเป็นการเสียเปล่าไม่มีผลตามกฎหมาย
 - ความไม่สมบูรณ์ของนิติกรรมประเภทหนึ่ง
- นิติกรรมใดที่ผู้เยาว์ไม่อาจทำได้โดยลำพัง
 - การทำพินัยกรรมเมื่ออายุ 15 ปีบริบูรณ์
 - การรับทรัพย์เมื่อมีผู้ให้
 - การจดทะเบียนรับรองบุตร
 - ซื้อรถยนต์เพื่อขับขี

7. การให้สัตยาบัน คือ

- ก. การรับรองนิติกรรมที่เป็นโมฆะให้มีผลสมบูรณ์
- ข. การแสดงความจริงใจในการทำนิติกรรม
- ค. การให้คำมั่นสัญญา
- ง. การแสดงเจตนาในการทำสัญญา

8. สัญญาที่ทำให้คู่สัญญาต่างเป็นทั้งเจ้าหนี้และลูกหนี้ซึ่งกันและกัน เรียกว่า

- ก. สัญญาประธาน
- ข. สัญญาต่างตอบแทน
- ค. สัญญาไม่ต่างตอบแทน
- ง. สัญญาสองฝ่าย

9. สัญญาซื้อขายที่คู่สัญญาตกลงกันว่าจะไปทำสัญญาซื้อขายให้ถูกต้องตามแบบที่กฎหมายกำหนดไว้ในวันข้างหน้า คือ

- ก. สัญญาล่วงหน้า
- ข. สัญญาซื้อขาย
- ค. สัญญาต่างตกลง
- ง. สัญญาจะซื้อจะขาย

10. การขายฝากอสังหาริมทรัพย์ ได้คืนเกิน

- ก. 10 ปี
- ข. 15 ปี
- ค. 20 ปี
- ง. 30 ปี